

CLEVELAND 3. O., WEDNESDAY MORNING, JANUARY 3, 1945

rici, da je bil povišan v Petty Officer 3rd Class za božič. Piše, da je bil tega božičnega darila prav vesel. Njegov naslov je: Charles B. Vidmar, C. M. 3/C U. S. Naval Frontier Base, Charleston, South Carolina.

"AMERIŠKA DOMOVINA"AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
(JAMES DEBEVEC, Editor)6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio.
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.50.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$4.00.
Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland, po pošti, četrt leta \$2.25.
Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: Celotno leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00.
Posamezna številka 3 cente

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$6.50 per year. Cleveland, by mail, \$7.50 per year.
U. S. and Canada, \$3.50 for 6 months. Cleveland, by mail, \$4.00 for 6 months.
U. S. and Canada, \$2.00 for 3 months. Cleveland, by mail, \$2.25 for 3 months.
Cleveland and Euclid by Carrier, \$6.50 per year; \$3.50 for 6 months.
\$2.00 for 3 months.
Single copies 3 cents.

Entered as second-class matter January 5th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

89

No. 2

Wed., Jan. 3, 1945

"Ta burka je stara že tisoč let"

Malo manj kot poldrugi tisoč let je naš slovenski narod na svoji slovenski zemlji. Kaj viharjev je divjalo preko njega! Prenesel jih je kot močan hrast z globokimi koreninami. Nobena vihra ga ni uklonila. Odlomila se je kaka suha malovredna veja, pa so namesto nje pognale nove. Koliko tujcev je Slovencev vsiljevalo svoje gospodstvo in svoje tuje nauke! Izginili so ti tujci in z njimi, kar je bilo tujega in vsiljenega.

Po slovenskih hribih stoje razvaline gradov. Stoletja so nemški graščaki gospodovali nad narodom. Danes so njih graščine samo še spomini in o graščakih se slovenski otroci učijo le še pri pouku zgodovine. Izginili so, narod pa je ostal.

Divjali so Turki in prizadajali ogromno zla. Turčija je skoro propadla, naš narod še živi. Pa so mu vsiljevali protestantovske krive nauke. Narod je tudi to prenesel kot zdrav in močan človek prenese bolezen, ki ga je napadla. Nekaj časa se organizem bori, nekaj časa je telo oslabele, končno pa izloči kali bolezni. Nadloga mine in človek gre spet nemoteno za svojim delom. Tako je naše narodno telo preneslo težke udarce v svoji starejši zgodovini.

Prišla je doba, ko je malemu narodu pred sto leti grozila nevarnost, da izgubi svoj jezik in se pomeša z drugimi Jugoslavi. Ilirizem se je imenovalo gibanje, ki je hotelo, da se Slovenci utopijo v hrvaškem jeziku in opuste svoj slovenski jezik. Prišlo je, pa je minilo. Tudi ilirizem je danes samo zgodovina.

Pa je Slovencev nemški Dunaj prinesel nemškutarje. Bilo jih je nekaj malega, ki so se tako zverovali v Nemce, da so mislili, da je samo tam sreča, kjer se nemško govori. Pa je tudi to šlo mimo. Odpadlo je nekaj suhih slabih vej. Narod v celoti je ostal kot je bil.

Dunaj in Nemec sta nas osrečila tudi z naukom liberalizma. Slovenski izobraženec, ki je študiral v tujini, je zanesel domov duha svobodomiselnosti. Bila je doba, ko je bilo to moderno. V naši stari domovini je zadivil boj med tem liberalizmom meščanskih slojev in med slovenskim krščanskim mišljenjem. Trd je bil ta boj. Tedanji voditelj slovenskih liberalcev, dr. Tavčar, je proglasil načelo: klerikalnem knof, liberalcem groš. Takrat je namreč imel slovenski liberalci tudi gospodarsko moč. In s tako surovostjo so se zagnali svobodomiselni listi proti duhovščini, ki je morala braniti nauk Cerkve proti moderni zmoti. Kako so zmerjali škofa Jegliča in kaj so vse prerekli voditelju katoliških Slovencev — dr. J. E. Kreku. V "Slovenskem narodu," glasniku liberalizma, je Malovrh zival gnojnico na oba tako, da je dobil ime "oče zmerjanja in obrekovanja." Da, celo sem v Ameriko je v tistih letih pred zadnjo vojno seglo to obrekovanje. Tudi slovenski ameriški listi so metali kamenje in blato na slovenske duhovnike, zlasti na Kreka. Če danes berete v ameriških listih kako slovensko duhovščino v starem kraju imenujejo zločince, izdajalce, kvizlinge, potem veste, da to ni nič novega in da ima Malovrh tudi v Ameriki duševne potomce. Kadar se zjezi "Prosveta" in spusti v svet svoja priduševanja proti klerikalcem, tedaj veste, da govori iz nje tak starokrajski Malovrh. (Revež je končal v norišnici na Studencu).

Pa je ta doba minila. Danes pojo slavo Kreku tudi tisti, ki so ga enkrat tako strašno blatili.

Po vojni je vstalo proti slovenskemu narodu "jugoslovanstvo." Naše ljudi v starem kraju so hoteli posili napraviti iz Slovencev — integralne Jugoslavoce. V šolah so učili namesto slovenskega jezika "jugoslovanščino," čeprav učitelj sam ni znal drugega kot slovensko. Otrokom se vtepal v glavo, da so samo Jugoslavi in da je slovenščina samo dialekt. Za odrasle pa so ustanovili posebno organizacijo jugoslovanskih fašistov Orjuno (organizacija jugoslovanskih nacionistov), da bi ti neubogljive z oboroženo silo napodili v enotem jugoslovanskim hlev. In ko to ni učinkovalo, so dobili diktaturo kralja Alexandra. Ta je s svojimi bani (sedaj partizani) navduševal Slovence za integralno jugoslovanstvo in naganjal mladino v kraljevega Sokola. Komedija je šla tako daleč, da so kralja diktatorja ob njegovi smrti bogokleno primerjali Kristusu in ga proglasili za Odršenika, ki je dal življenje za jugoslovanstvo.

Diktaturo Aleksandrova je minila. Integralno jugoslovanstvo je popolnoma pokopano. Pa je zavihral komunizem s partizanstvom. Najhujši priganjači jugoslovanskega fašizma so našli zavetje v partizanstvu. Naenkrat so se sprebobrili in hočejo postati novi odrešeniki slovenstva pod firmo partizanstva. Ljudstvo trpi pod nemškim okupatorjem in njegov odpor proti Nemcem zlorablja novi učenci, da bi slovenskemu narodu spet vsilili nekaj tujega. Namesto fašizma — komunizem. Samo, da je nekaj tujega in protinacionalnega. Hlapci Aleksandrovi so postali priganjači Titovi. Morda se jim za nekaj časa tudi posreči gospodovati nad narodom. Delajo obljube in varajo potrpežljivi narod. Oznanjajo iz tujine prinesele ideje in jih ponujajo ljudstvu kot kramar svojo slabo robo. Za vsako slabo stvar je namreč treba veliko vpitja in oznanjanja, da se jo proda. Zato je za komunizem in partizanstvo taka propaganda. Celotno v Ameriki se neki reveži pote in trudijo, da bi z glasnim vpitjem prodali kaj partizanske robe. Pa bo tudi to prešlo in minilo.

Tudi sedanji sejalcji napačnih in tujih naukov bodo torej nad Slovenci doživeli isto kot so vsi dosedanji. Naš narod doma je zdrav in močan. Kar je tuje in vsiljeno prej ali slej izloči. Tako bo tudi ideje komunizma, ki mu jih partizanstvo nasilno vtepa v glavo, hitro premagal. Nekaj suhih ali jalovih vej bo pač odpadlo, pa zrastejo spet nove. — Tudi ne bo nič pomagalo, če se nekateri ljudje v Ameriki trudijo, da bi to tujo navlako vsilili našim ljudem v starem kraju. Prazno delo delajo.

Samo kar je res naše in slovensko, obvelja in obstane. Zato je zapisal vsem vsiljivcem tuje robe in vsem nasilnikom nad našim narodom slovenski pisatelj in pesnik Ivan Cankar pomembne besede:

"Močan si, slovenski narod! Tisoč in petsto let krvaviš, izkrljavel nisi. Narod mehužnik bi dušo izdihnil, še sveče bi mu ne žgali, še bilj bi mu ne peli — ti pa, tisočkrat ranjen, v trpljenju utrjen, ti komaj zmaješ z rameni pod težko sovražno pestjo in praviš: "Nikarte, ta burka je stara že tisoč let."

Tudi ameriškim prijateljem komunizma, ki se tu na varnem igrajo partizane, veljajo pesnikove besede. Kako prazno je vaše prizadevanje, vi burkeži okrog SANSA, da bi slovenskemu narodu v Sloveniji trajno vsilili nekaj tujega! "Nikarte, ta burka je stara tisoč let," — pa se nikoli ni obnesla.

BESEDA IZ NARODA**V nedeljo popoldne**

Iz urada združenih društev fare sv. Vida se naznanja, da se bo prihodnjo nedeljo vršila redka slavnost v počast našemu članstvu in odličnemu zmaga telju Hon. Frank J. Lausche-tu, guvernerju, ki bo naslednji dan inštaliran v stolnem mestu države Ohio.

Ker bi stoteri Slovenci radi pohiteli v Columbus, Ohio, da bi tam prisostvovali slavnostnim ceremonijam inštalacije, kar je pa v tem času nemogoče in ne dopušča razmere prevozne, ne z avtomobili in ne z vlaki, za to so si društva zamislila, da bodo priredila v ta namen v spodnjih prostorih cerkve ob 2. uri primeren program, da se spomnimo na našega članstva in spoštovanega junaka kot guvernerja, ki bo zapustil županski stol in šel na višje mesto, kot gospodar za celotno državo Ohio.

Ker je že v običaju, da se farani zbirajo vsako nedeljo ob 3 uri na imenovanih prostorih pod cerkvijo, so za prihodnjo nedeljo povabljeni, da se snidejo uro poprej, da bo mogoče izvršiti program v počast guvernerju pred časom, ki ga vporabljajo za drugi namen. Istočasno bo od ceremonije posneta tudi premična slika, da bo ostala v spomin na ta dogodek, ki smo ga doživeli po odličnem našem sinu, slovenskega naroda tu v Ameriki. Torej, naj bo nedelja popoldne tako rekoč Lauschetov dan! Vsi ste vabljeni.

Odbor

združenih društev fare sv. Vida.

Tako bo še najbolje

Če pogledamo dogodke po svetlu, moramo priti do zaključka, da bi bilo še najbolje, da bi prišli vsi Slovani pod eno streho. Lahko bi imeli različne forme vlade, kakor bi se narodu pač najbolje prileglo. Vsi slovenski narodi pa bi bili seveda pod pokroviteljstvom Rusije. Če opazujemo, kako se svet razvija, pridemo do tega, če ne bodo vsi Slovani držali skupaj, bodo manjši narodi propadli, če bodo držali skupaj, pa imajo lepo in veliko bodočnost. Saj to je že znano, da male države nimajo več obstanka.

Kljub temu, da se male države bore za obstoj, se pa še prerokajo med seboj. Kar pogledamo Srbe in Hrvate. Ti se ne bodo sprijaznili poprej, da pridejo pod enega močnejšega, ki jim bo zapovedal, da morajo ubogati in to, seveda bo Rusija.

Saj ni treba, da bi morali imeti tudi Jugoslavi komunizem, kakor na Ruskem, bili bi le pod rusko zaščito in prav tako tudi Čehi, Poljaki, Bolgari itd. Vsaka teh držav naj bi imela svojo lastno vladno, a vsi skupaj pa bi spadali pod zaščito Rusije. Samo malo pogledimo angleško govoreče narode. Ko je šla Anglija v vojno, so ji šli vsi pomagati pa če so spadali pod angle-

ško vladavino ali ne. Zakaj vedeli so da če ne bodo skupaj držali, bodo posamezno propadli in prav to se bo zgodilo tudi is Slovani. Ali ni to bedasto, ko danes Anglija vsiljuje na Grškem, v Belgiji, Franciji in Italiji tiste vlade, katerih dotični narodi še pred to vojno niso marali, a sedaj pa jo hoče prinesiti nazaj z vojaško silo Anglija.

Ali ni narod upravičen zavreči tako vladno, ki je v katastrofi zbežala iz dežele in v izbegstvu udobno živela kje v Londonu in sedaj, ko je pa narod izgnal so vražnika, bi se pa zopet rada vsedla na gorke. Ali nimajo ljudje, ki so prenašali vse vojno gorje sedaj tudi pravico si postaviti tako vladno, kakršno si želijo? Seveda Anglija že ve zakaj sili tiste stare vlade nazaj. Strahopetci so bežali, ko bi se morali boriti za svojo deželo, a sedaj pa hočejo zopet nazaj.

Angleži pravijo: saj boste imeli svoje volitve... Saj vemo kakšne volitve so v Evropi, kjer postavijo samo eno listo in to moraš voliti. Sedaj je čas, da si narod postavi svojo vladno tako, kakršno si želi, zakaj potem bo prepozno, če se enkrat spet udele stara vladna nazaj.

H koncu pa želimo vsem skupaj veselo novo leto s željo, da bi se že skoro končalo to strašno klanje. Vas pozdravljamo,

Frank Opaskar, Sr.

Triglav in njegov človek

(Dr. Jože Rus)

Zrak, svetloba, nekoliko toplota, voda, rastlinski in živalska hrana ter tla, to je šest činiteljev, ki zavisi od njih človeško bivanje na zemlji. Nobeden izmed njih ne sme manjkati.

Tudi naš človek okoli Triglava je ob izbiri stalnega bivališča povprašal zlasti po treh stvareh. Prvič, da bodo tla dovolj rodovitna in da mu bodo njive, glavni element, ki si na njem prideluje hrano, kolikor mogoče blizu. Drugič, da mu bo prebivanje čim topleje, in tretjič, da bo bivališče dovolj pristojno. S teh vidikov so prišle v poštev zgolj najnižje ležeče proge zemljišč od glavnih triglavskega rekah, ob obeh Savah na eni, a ob Soči na drugi strani velikega razvodja. A tudi po teh dolinah se je človek ustanovil zopet samo tam, koder so bili nekdanji ledniki dolinske strani strmo izpodrežali in izgrebli široke, prisojne kotanje.

Bohinjska Soteska

Kar se tiče sončne lege, je triglavskega človeku deloma zadostilo, da ima sonca le v dobi vegetacije, to je spomladi, poleti in v jeseni. Cerkev v Soči je n. pr. brez sonca od vseh svetih do Svečnice, a na Bohinjski Beli so pozimi na soncu najvišje hiše le okoli štiri

ure na dan. Temu nasproti je soteska Save Bohinjske od Obrn (dve kmetiji) do Nomenja tudni spomladi in v jeseni toliko osojna, da je še danes prav slabob naseljena.

Od skrajnih nomenjskih njiv se razprostirajo po njenem dnu do Mokrega loga sami rotvi z desetimi seniki. Še dalje proti Bledu pa je dno tako tesno in osojno, da daje prostora le prometu in lesni industriji. Stara in danes opuščena tovarna pot "V šteňah" je bila izsekana skozi stene visoko nad prisojnim levim bregom zlasti zaradi tega, da jo je sonce držalo pozimi čim dlje prehodno. Sedanja cesta kakor železnica držita po dolinskem dnu in prečkata reko vsaka po dvakrat. V sredi Soteske stoji najsamotnejša postaja slovenskih železnic, saj so gamsi vsakdanji gostje njene okolice. Lesna industrija se izživlja na veliki vodni žagi in treh žičnih napravah, po katerih spuščajo zlasti pozimi hode z visokih skalnih robov Jelovice, oziroma Pokljuke.

Bohinj, Bled, Dovje in Trenta: 15.000 ljudi na 660 kv. km.

Soteska loči naseljeno dvojnatop kopanjo Bohinja in kraljevega Bleda, ki se širi med obema Savama in v vnožju Pokljuke in Mežakle. Jeseniškega dela Gorenjske Done k Triglavu ne moremo računati, ker ju ostro drži vsakebi razcapana Mežakla. Zadaž ležeča gornja Radovina je zopet redko naseljena, dela pa drugo dolinsko zvezo Bleda do Mojstrane in Dovjega, dveh vasi, ki čepita pred vhom v triglavska Vrata, a gospodarita tudi delu južnega pobočja Karavank.

Izliv Zadnjice v Sočo in ustje Triglavske Bistrice v Savo sta si narazen skoraj za 20 km zračne razdalje, a na vsem tem prostoru ne najdeš niti ene kmečke hiše. Sele ob šumni Soči se tenkata vasi Trenta in Soča v trdem boju s prirodo.

Ljudje, ki se trudijo tod v vsakdanjem delu predstavljajo po svojih telesnih in duševnih svojstvih poseben rod. Triglavski človek je po naštetih štirih delih triglavskega znožja razpostavljen okoli 2500 hiš v 48 bolj ali manj strnjenih vaseh in 105 vaških delih. Samostojne kmetije so pa prav redke, največ jih je ob Soči, v divji Trenti, raztresene v nadmorskih višinah 600 do 1100 m po štirih dolinah na tri ure hoda.

Ljudstva vsega skupaj po teh vaseh ni več kot 15.000 duš. Ta peščica nam postane še celotna majhna, če pomislimo, da merijo njeni prostori, ki se po njih giblje, celih 660 kv. km. Med 25 okraji Slovenije jih je le devet, ki so tolikšni, oziroma večji kot ta rotor. Po njih živi in dela po 82 tisoč (okraj Dravograd) do 140.000 (ljubljanska okolica z mestom vred) po triglavske gorskih hleh pa gospodari in dela komaj toliko ljudi, kolikor jih šteje mestna občina celjska.

Po štirih dolinah ležijo njive, travniki, pota in vasi gode drugo poleg drugega, v njihovem okvirju pa se dviga tako malo razčlenjen visok gorski svet, da se drži skupaj na ogromne prostore, ki jih ni mogoče deliti. In ti prostori so vsi brez stalno naseljenega človeka tako na široko kakor nikjer drugod med Slovenci.

Dokler niso bile razpostavljene turistične postojanke, razen nekaterih lovskih hiš, planšarskih stanov in gornjskih kolib še nedavno ni bilo sledu človeškega bivanja. Tam je razprostrta dežela planšarstva, gozdarstva in lova ter se v njej roka človekova komaj opazi. Še nedavno si mogel tod hoditi po ves dan, ne da bi srečal živo dušo.

Triglavske svetišče

Pašne in gozdne planjave, zgneten v eno samo visoko in

široko gorsko gmoto, vladajo za Bohinjem in Bledom. Tam dalje na severu, med Mojstrano in Trento, pa: Triglava blišče se vrhovi!

Razpletene so na strme, težko dostopne grebene sivih, opoklih hribin, na njihovem letem krilu pa štrli v nebo veličastna piramida Triglava.

Liki triglavskega vrhov so tako mnogovrstni, a ploskve planot v njihovem ospredju tako pisane, da bi zastala vsaka roka, ki bi jih hotela podrobno in dostojno opisati. Da jih doumemo vsaj približno, zamenjajmo jih v duševni predstavi z liki in ploskvami enostavnejših oblik, spremenimo trup gorovja v idealno obliko, ki se bo resnici najbolj približala. Ves ta gorski svet se nam zazdi kakor streha ogromnega svetišča, streha, ki je na severu najvišja, a nagnjena proti jugu. Severozahodnega vogala svetišča pa se tišči visok gotski stolp Najvišjega med visokimi, podprt z nekoliko nižjim, vendar prav tako daleč vidnim stebrovjem strogo gotškega sloga.

Višina strehe in ogromne mere svetišča ti bodo stopile pred oči, posebno živo, če se zamisliš v bivališče triglavskega ljudstva. Te vasi so v primeri s Triglavom kakor pritlikavi narod pravljicne dežele Liliputa, narod, ki mrgoli in gomazi okoli orjaka Gulliverja. Sam vrh Triglava stoji nad njimi tako visoko in od njih tako daleč — vrhu tega je prav malokje prilika, da bi za opazovalno neovirano iz srede vasi — da so bile te razdalje nekdanj naravnost neskončne. Saj ti je treba še danes, ko so razpeltane od njega številne udobne poti, najmanj 6, a največ 12 ur trde hoje, da prideš na njegovo visoko temeno.

Kraljestvo Zlatorogovo

Dolgo vrsto stoletij srednjega veka je bilo ljudstvo maloštevilno ter ni imelo po travnih planotah še nikakršnih gospodarskih opravkov. Kar se tiče samih golih, skalnih vrhov, je pa treba naglasiti tole. Naši predniki romantičnih čustev, ki bi jih vlekla na vrh zora, niso poznali, pač pa se jih je dojmila njihova puščobna stran, ki ne nudi nobenih neposrednih gospodarskih koristi.

Priroda, ki se v dolini smeje, sedi tam zgoraj v odvrtni molččnosti. Do višjega poznavanja gorske prirode ter njenih zakonov in sil se ljudstvo ni moglo povzpeti, zato je živelo poleg njih v otroško navnem brezskrbnem razmerju kakor palček ob kolenih velikanu. V tej skrivnosti polni temi se je lotilo naših prednikov občutje magičnega strahu. Posledica, ne pa vzrok, kakor misli E. Reclus, pa je bila, da je dal človek vsem pojavom in celo svojim strastem oblike nadprirodne. Čar nedosežnosti gorskih velikanih se je v duhovnem življenju spremenil v kraljestvo nadnaravnih bitij, demonov, dobrih in zlih, stopnjeval se je torej kar v nedotakljivost visoke gorske prirode. J. Kugy piše: "Čez ves gorski svet, ki ga je priroda človeku vedno in povsod zastirala, je ležala temačnost neznanega in skrivnostnega, ki je dala povoda tolikemu strahu in praznoverju."

Temačnost, ki je vladala prvotno že za robmi gorskih planot, se je umikala navzgor sporedno, kakor so prodirale gospodarske potrebe človeka, končno se je skrčila skoraj samo na triglavski vrh. Najstarejši podatki o vražah v zvezi z njim, zapisani pri Valvasorju, nam kažejo, kako gosta je bila mreža praznoverja, ki je bilo vanjo zapleteno javno mnenje 17. stoletja s samim pisateljem vred. Da, še v prvi polovici preteklega stoletja

so štel Bohinjeci triglavske višine in no skušanje ali pseganje v domeno srečni divji lovec je po pripovedki Plovinje kraljstva Zlajsterje spada med prve žrj posa predznosti. Zadrakršmnenju tedanjega n jih sil kelih sličnega Maril je bil Tonej Koroš. Danika, ko ga je 6. ot po vrh Triglava ubilale rish

Sedež boga Tsel v
Do konca 18. stinistv

kult naše gore zgole sem prostega triglavskarišev. Tedaj pa je dobildevan stran visoke izobrai. A Zojsa, Linhart in ki me so si izbrali Triglavjega nadaljnje razisilo še razmišljanja. or so

Vse dotlej se je gledi salo v dijalektičniFedaj glou ali Terglau, li ne na drugem zlogu ne žem Zoisovega krožka vojim da ga je treba po ve mu mološkega pravoplati z Triglav, zopet z o trpe drugem zlogu. A plem pspeljalo naprej v ki so no smer, ki jim je listi d bro došla.

Pri Valvasorju so si s čilo o bogu Triglav na hi ga častili severni Srejel nes nemškem mestu i Sa enakosti imen, ta ni b pri nas pa gore, in San imena Bohinj, čes. San kdaj častili "velike se je rodila v njih al tarje domneva, ki je ni po kazati, a jo drži vse Slovenec še danes čane nico: da so si stari k Sa na bili še pogani, korač na naši gori sedež nas va in da je od tega ecim gora svoje dično in ti mi nem o za silva poglavarja," mo obledela in tudi po zrlkladu Bogatina si oblas če več skomin. A led rodni preporod n o pesnikom in pisatniška darle treba šteti v kovrs slugo, da je ta zntona razdrobljen po vsk ne skzem. Sleherni izm; ni v svoji duši po jša bec ter ga po svojem goji.

Duhovni kult Tr bi naposled razvil brez z tvarno negovanje. A teg tom raste število tja o jo, da postaja njez za narodna božja pot o, k takljivosti se ne dlel p njegovih prepadnih mlade so jih vsr je Vendar teh drznih lgo i gre devati v isto vr klovem, ki se je Pi so tuhnjeno tam iz Te st ugnobil Trigloga bo c stitil od njega čuvanteri Šteti jih moramo kri k žini Zlatorogovi, kgriz bdi ob triglavskeg terr jih straži.

Srečen človek
Prvi: "Ali se spozgre poda Krivica, ki se turt dan zavaroval za škzo Vi?" — Drugi: "Se z minjam. In kaj je d za Prvi: Danes jutraj pog Drugi: "Srečen človek spr eno leto je plačeval vne sedaj mora zavarove? C čati celo zavarovalnem je

da za ce da se o alo arj a, duna ves ami kin post k, s

Junaštvo in zvestoba

Novinski roman iz časov francoske revolucije.

Zlajstere pokrajine sem posamezne kartone v kakršno bi imele dobi- n jih priložil ostalim. Marillier je bil jako Koros. Dal mi je pet louis- je 6. ot posebno nagrado, ubil je risbe v veliko map- Tsel v Tuilerije, da jih 18. st. ministru kraljeve hiše. re zgle sem bil spomnil, da glavskariši v delavnici ime- dobil devanta ter me niso izobrali. A mojstrovo odli- rt in ti me je doletelo o pri Triglavjega naročila iz Tui- razlilo se olja v ogenj za- or so mi očitno pričali se je gledal in zasmehljive ektični. Tedaj sem sklenil po- glau, li ne bi mogel doseči zlogu, ne že dobrega tovari- rožka vojimi sodelavci; saj ba po ve muke, če mora kdo ravopelati z ljudmi, ki njega et z n trpeti.

A. A. tem povabil pol tucata rej v ki so skupaj z menoj im je isti dvorani, na svoje nkrat na večerjo. Go- rju so si sami izbrali, le da Trigla na hiša. Brez odlaš- grejeli moje vabilo ter merni Santerre-jevo pivov- mesta bila daleč od naše en, ta in kamor so večkrat j, čes Santerre-jevo ime je velike še malo znano. Tedaj v njim al tja malega Proven- larjenega človeka, pa politika, da je za ti- vse potrebno naročil.

lanes v stari k Santerre-ju. Ta je sedež oračen pred svojo go- nas pozdravil z grom- ečim glasom. Po viso- čno in ti mi je bil pač enak: a nem obsegu in teži me- znikovo za dvojnato prekosi- arja." mož! In njegove ve- so zrl iz rdečega obra- oblastno, da je bilo na led očitno, kako zelo je porod in o svoji veljavi.

pisate niška soba je bila pol- ovrstnega ljudstva iz tantskega predmestja. po v k neprijazen pogled me ni izm, zakaj že moja neko- ša obleka se je zdela dem sumljiva. A nosil pojno kokardo za klub- ult Tr bi bilo nevarno za živ- ljez nje hoditi po Pari- anje. a tega so bili moji tova- vilo tja dobri znanci. Tako a njez zapreke prišli v sose- a pot, kamor nam je San- ne del prinesli naročeno ve- nadnih

h vsi je bila pičila, vendar znih go lačnih oči poželjivo sto vr klobase in gnjat, kruh je pi so prišli na našo mizo. iz Te steklene duri so ločile poroga bo od gostilnice za vse, čuvani ter so prihajali pogle- amo kri k nam. Nam je med ovi, kgrizek šel v slast, in sve- skih terre-jevo pivo se je k dobro prilagalo.

em mahoma opazil med n človeški obraz, ki ga ni bilo e spozgrešiti — Zida Baruha ki se turterja! Že ko sem ko- za škroz gostilnico, se mi je : "Seva znana zdela, dasi sem aj je ad zadaj videl. Ostro me utraj pogledal, a je odšel, ne n človešpremenil obraz. Morda ččeval vendarle spoznal! In kaj varovo? O njegovi maščevino- ovalnem prav nič dvomil. Do- je rekel tem ljudem tu da sem pritajen plemič, h, in stvar je utegnila zame zelo neprijetne, celo nevarne posledice! udarjal sem, kaj storiti. se odstraniti od tovarišev, alo. Tedaj sem rekel go- arju, ki je pohajal sem a, da želim 'državljanom' unaj, kar je v moji moči, veselje napraviti. S temi ami sem Santerre-ju stis- kin v roko ter ga prosil, postreže ljudem s kosom klobaso in požirkom pi- a srečo Francoske domo-

Rablji

(France Bevk)

Ta spomin mi še vedno teži srce:

Šest vojakov je bilo obsojenih na smrt. Neki večer so se bili napili, zapeli so in dejali par revolucionarnih besed. Vse, kar se je potem zgodilo, so storili drugi. Niti streljal ni nihče izmed njih, ne ropal. Tisti, ki so streljali in ropali, so pričali zoper nje.

Sodniki niso bili občutljivi. Čas je bil strog. Vojaški sodnik je prebral obsodbo in pripravil so prostor, s peskom posut, v ozadju z deskami obit. Štiri krogle za vsakega, dve v glavo in dve v prsi.

Se rabljev ni bilo treba. Stotinja mladeničev je stala na dolgem, od smrdečih poslopj obdanem dvorišču, ko je stopil per njo narednik in jo premeril z dolgim, hladnim pogledom: "Popoldne bomo streljali pun- tarje. Kdo se javi?"

Vsi so molčali. Lahen trepet je šel skozi vrste, onemolost je sijala iz razposajenih oči. Do tega hipa še niso videli človeške krvi, od njih roke prelite. Narednik je čakal par trenut- kov, nato se je razhudil:

"Ali ste mevrže? Kdo bo strel- ljal? No?"

Zopet je bilo vse tiho. Pol obrazov je pobledele. Eni so gle- dali naravnost, toda vsi v pozoru, roke ob bokih ko da čakajo kazni.

Narednik jih je pozval še en- krat z neizbranimi besedami, nato je stopil k častniku.

"Pokorno javim, nihče se no- če prigrasiti."

Častnik je pomislil:

"Izberite jih dvanajst."

"Po vrsti, prosim."

"Ali ima kdo kazen?"

"Teh ni težko najti, gospod poročnik," je dejal narednik v civilnem tonu in z nasmehom do- mačnosti na obrazu.

"Izberite take, ki se plazijo krog voglov, ki nimajo v redu obleke, ki . . . sploh, pripravite mi jih dvanajst."

"Kakor zapoveste, gospod po- ročnik."

Narednik je pozdravil in šel. Ko je stal pred dolgo vrsto, je dejal:

"Vsi, ki ste sinoči vasovali, en korak naprej!"

V vrsti se je zganilo, nehoti je klecnilo par kolen. Naredni- ku je skoraj ušel smeh.

"Kdo je bil sinoči zunaj?" Deset mladih fantov je stalo pred njim, njih obrazi so bili silno nežni in še beli, komaj br- čice so jim poganjale. Enemu je šlo skoraj na jok.

Narednikovo oko iskalo: "Ti, tam, ki zehaš. Sem!"

Ta se ni zganil. V narednika je strmel z nedolžnimi očmi, ko da vstega tega ne razume. Ni verjel. Zdelo se mu je, da se je narednikovo oko ustavilo na de- beluhu poleg njega, zdravem in bogatem, ki je popival in razsi- pal vse večere.

"Ali ne slišiš, jetika?" Pogledal je strmo.

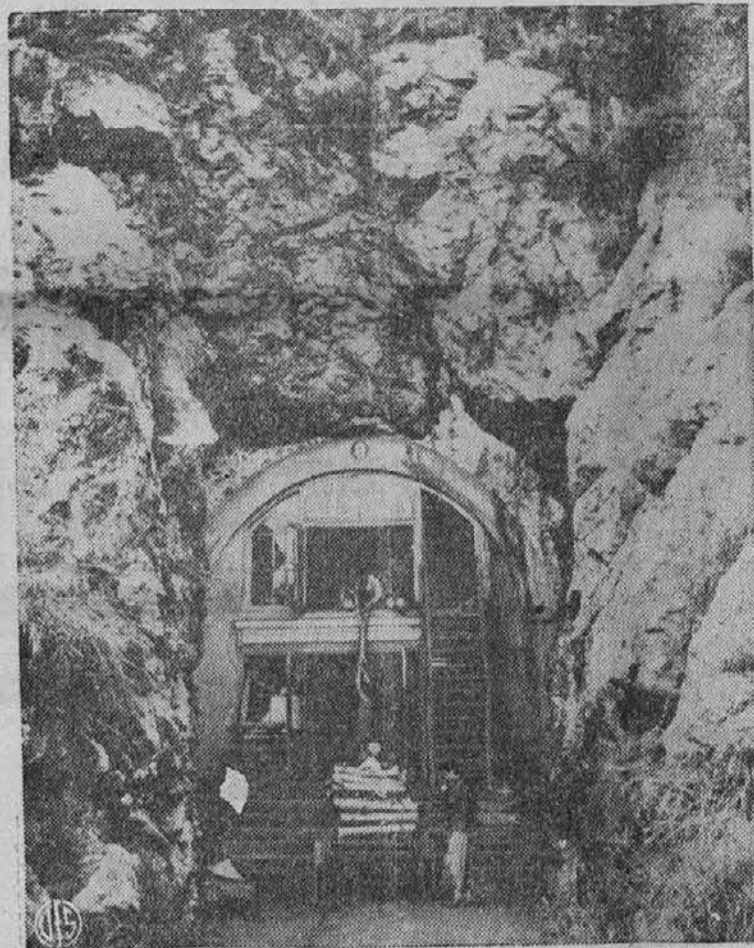
"Ti — da! Suni ga ti, ki si po- leg!"

Narednik je zapisal imena vseh. Nato je javil poročniku:

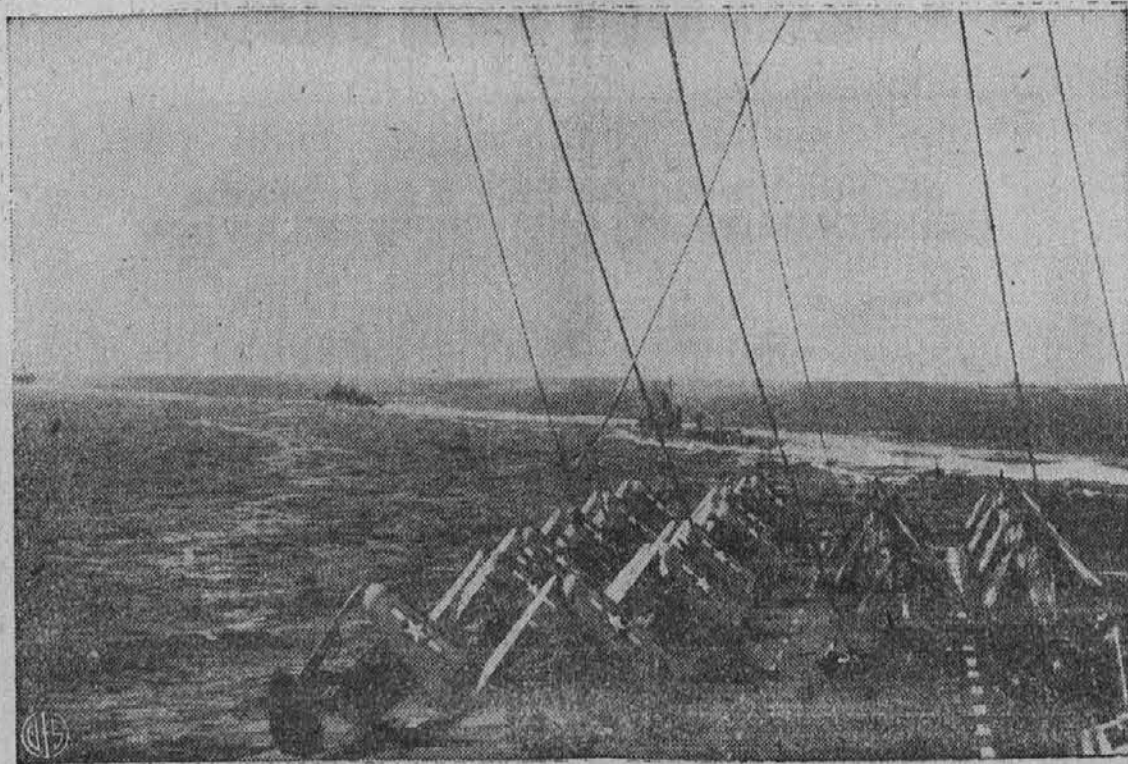
"Gospod poročnik, pokorno ja- vim, dvanajst mož."

"Dobro. Popoldne ob štirih na dvorišču!"

Ob napovedani uri so zabili

Kitajska orožarna. — V teku sedemletne voje z Ja- ponci so se Kitajci naučili izdelovati municijo in orožje v zavetju, kjer jim ne morejo škodovati napadi iz zraka. Gornja slika nam predstavlja vhod v podzemsko tovarno orožja in municije v južni Kitajski. Tovarna je vsekana v živo skalo in ima vso potrebno električno razsvetlavo in pogonsko moč ter proizvaja nemoteno in stalno tako po- trebno orožje.

Gornja slika nam predstavlja del ameriškega nosilca letal. Na krovu je videti večje stovilo bombnikov in torpednih letal. Ta ladja sredi morja pričakuje povratek še ostalih svojih vojniških ptičev z napada na japonsko le talsko bazo na Formosi. V ozadju pa je še več bojniških ladij.

DELO DOBIJO

DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za oskrbnice

ZA POSLOPJA V MESTU

Poln čas, šest noči v tednu

Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj

Najboljša plača od ure v mestu, stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901 od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan razen v nedeljo.

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

ŽENSKA POMOČ

Punch Press

operatorice

Plača od ure

5 dni v tednu

Guarantee Specialty

Mfg. Co.

E. 96 & New York

Central Railroad

(7)

Ženske

ZA ČIŠČENJE

URADA V MESTU

Dobra plača od ure. Stalno delo

Zagotovljeno delo po vojni

Vprašajte za Forelady 12.

nadstropje

HIPPODROME BLDG.

720 Euclid Ave.

(5)

General Brehon R. Somervell je povedal članom narodne organizacije tovar- narjev, da mora Amerika poslati več in še več muni- cije in orožja na razne fronte.

Pomagajte Ameriki, kupujte vojne bonde in znamke.

Priporočilo

Našim naročnikom v Geneva in Madison okolici naznanjamo, da je prevzel zastopništvo dne- vnika "Ameriška Domovina" do- bro poznani farmar

Mr. Joseph Gramc

Mr. Gramc ima polno pravico pobirati naročnino od starih naročnikov in sprejemati tudi no- vo naročnino, kakor vršiti še dru- ge posle, ki so v zvezi z našim podjetjem. Naše slovenske far- marje v Lake, Ashtabula in Trumbull county, ki so naročni- ki, prosimo, da plačajo pri Mr. Gramcu, ali pa jih bo Mr. Gramc sam obiskal in dal uradno potr- dilo. Našim ljudem ga toplo pri- poročamo. — Uprava Ameriške Domovine.

MALI OGLASI

Pohištvo naprodaj

Proda se 3 komade za spreje- mno sobo in preprogo; 2 poste- lji, springs in modroce, 1 dres- ser; kuhinjska peč, miza in 4 stoli in ledenica. Vse v jako do- brem stanju. Proda se skupno ali posamezno. Zglasite se med 9 in 12 dopoldne na 1142 Addi- son Rd., zgorej, zadej. (2)

Ohijska vina!

Prodajamo na debelo in

drobno.

Joseph J. Smole, Jr.

6112 Glass Ave.

(W., S.-x)

Ženska za čiščenje

POLN ČAS

PLAČA

Zglasite se v 5. nad.

Employment office

Wm. Taylor Son & Co.

(2)

PUNCH PRESS

OPERATORJI

in

ASISTENTI

Dnevno ali nočno delo

ELEKTRIKAR

Potrebni v važni indu-

striji za zmago!

Dobra plača

GEOMETRIC

STAMPING CO.

1111 E. 200. St.

IV 3800.

(7)

Dovoljeno nam je uposliti pri v- hodu

POTREBUJEMO

PRESS ASSEMBLER

EXTERNAL GRINDER

ENGINE LATHE

OPERATORJE

TURRET LATHE

OPERATORJE

RADIAL DRILL PRESS

OPERATORJE

VOZNIKA ELEKTRIČNEGA

VOZIČKA

TEŽAKE

Stalna dela sedaj in po voj- ni. Visoka plača od ure in overtime.

LEMPCO PRODUCTS

DUNHAM RD.

MAPLE HEIGHTS

(3)

Lathe operatorji

Tool Makers in

Tool mašinisti

Arc Velderji

Nočno delo

Visoka plača od ure in

bonus za nočno delo

The Yoder Co.

5500 Walworth Ave.

2 cesti južno od Lorain

blizu W. 53. ceste

(6)

Pomagajte Ameriki, kupujte

vojne bonde in znamke.

(Dalje prihodnjik)

TRPLJENJE MLADE MATERE

ROMAN

"Usmilite se me, ostanite!" kriči on proti oni skali, "poslušajte me!" Vendar pa oni stari mož v sivosrebrnem plašču ni hotel dalje poslušati njegovega klica. Ali pa se mu bo po kakemu ovinku približal?

Teško diha joč in z nestrpnostjo navdan, stoji Edward na mestu in gleda za njim. Ona postava tam se je vedno bolj in bolj oddaljevala, in kmalu izgubila v nočni tmini.

Edward je pričel krčevito rok eviti — on čaka, on je še vedno upal, da se ga je oni ne navadni človek usmilil, in da se mu bo približal —

Nastajalo je temno in vedno temnejše.

Edward je zastoj pričakoval — ura za uro je potekal čas — starca pa le ni bilo!

Sele proti jutru se je Edward vlegel do smrti izmučen in takoj trdno zaspal.

Ko se je čez nekaj ur prebudil, je bil že beli dan. Njegov konj je stal pri njem in ga nestrpljivo pričakoval, da ga zopet zajaha.

Z globokim vzdihom vstane Edward. No, sedaj velja zopet pot nadaljevati.

Edward dospe končno zopet sračno v creeske prepaše in brez vodenja starčka v lepo tiho dolino med visokimi skalnatimi stenami.

Elizabeta ga je že težko pričakovala, dan za dnem je hodila gledati, kje ga bo zagledala. Vsa srečna mu hiti nasproti, njene oči pa so ga vprašaje zrlle, kaj da je opravil, medtem pa jo Edward ljubeznjivo pri tiske k sebi.

"Je samo ena pot, da doseže va najin tako zaželjeni cilj, Elizabeta," reče on, "midva morava onega moža v sivosrebrnem plašču poiskati, ker samo on zamore dokazati, da si ti Elizabeta Wilson, katero je on rešil."

CLEVELAND ORCHESTRA

FRITZ REINER, dirigent
SEVERANCE DVORANA
Četrtek, 4. januarja, 8:30
Sobota, 6. januarja, 8:30
TOSSY SPIVAKOVSKY, violina
Vstopnice: Severance Hall, CE 7300

V BLAG SPOMIN
SEDME OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA Soproga

Frank Krall

ki je umrl 3. januarja, 1938
Sedem let je sedaj poteklo, kar Tebe več med nami ni, a nismo Te še pozabili, vsem v spominu si ostal.

Z Bogom! Ti sedaj želimo, na Tvoj grob spomini hitre, počivaj mirno, blaga duša, in prosil ljubega Boga za nas.

Žalujoci:

SOPROGA in OTROCI
Cleveland, O., 3. januarja, 1945.

"Vsa presenečena in s srčno bolj navdana pobesi oči, in vroče, debele solze ji porose blede lica.

"Jaz se nisem motila," šepeta ona, "moje sumničenje je nastopilo! Mi dva ne bova nikoli več našla najine prejšnje sreče!"

"Ne pusti naju še obupati, Elizabeta," odgovori Edward in jo pogladi po lepih svetlih lasih, od tu hočeva iskati onega doberga starčka, kateri je edina priča tvoje rešitve. Mora se nama posrečiti, da ga najdeva, in ga pripraviti do tega, da bo de resnično izpovedal. In ko se nama posreči, da ga najdeva, in ga pripraviva do tega, da bo de resnično izpovedal. In ko se nama to posreči, bo takoj vse drugače; potem se ne bodo tudi sodniki mogli več upirati, da bi te ne pripoznali! Ne obupaj, midva sva se zopet našla in končno bova tudi zmagala! Potem bova dobila tudi najinega ljubega otroka nazaj, po katerem tvoje dobro srce tako tajno hrepeni."

Srebrni samokres.

Obnašanje Jozuata je bilo za starega Braddocka velika uganjka. Nato ko je navidezno oblohel nekaj časa ležal nepremično kot mrtvec, se je zopet nekoliko opomogel, toda njegovo obnašanje je kazalo, da je resnično bolan, ali pa, da ni pri pravi pameti.

Njegove oči so bile globoko udrti in so se plaho ozirale na vse strani, njegove ustnice pa so brez prestanka nekaj mrmrale, in bilo mu je videti, da je strašno preplašen.

Stari dušni pastir z Wilson City mu je prinesel nekaka pomirljiva zdravila, in stari Willy je bil noč in dan pri postelji bolnega gospodarja Wilson Castla.

Jozua ni rekel niti ene besede staremu služabniku, on je vedno le nekaj v brado godrnjal. Strašna, neverojetna sprememba se je zgodila z njim. Njegovo obnašanje je kazalo strah in ne več sovraštvo do ljudi, kot poprej.

Stari Willy je zmajeval z glavo in se trudil, da natančno vse tako izpolni, kot mu je Mr. Braddock naročil. Jozua je največkrat izbil staremu, zvestemu služabniku ponujana zdravila z žlice, da so se razlile po postelji, vendar pa ga je Willy katerikrat prevaral, da mu jih je v ustavil, kadar se je Jozua kam zazijal.

Ko je Willy vedno dalje ponoči in podnevu pri Jozuatu postelji stražo držal, se je polastila tudi njega nekaka trdnost. Tudi od njega je zahtevala narava svoje. On se je trudil na vse načine, da bi premagal spanec, vendar pa, ko se je približeval večer, in se je Jozua nekoliko umiril, so tudi njemu od časa do časa oči skupaj padle.

Ves, v nekaki hipnozi se zopet prebudi in skoči ves preplašen pokonci. On se prepriča o stanju Jozuata, — kateri pa je imel oči zaprte, kot mrtvec.

Po prepričanju se zopet potolažen vsede v gugalni stol, in objel ga je zopet pri vsem zoperstavljanju sladk spanec.

Zavladala je v veliki sobi globoka tišina — tudi po celi palači je nastal mir, ko je postal večer. Nobena stvar se ni gnila v okolici.

Sedaj pa trenutno odpre Jozua oči, katere so mu poizvedavo krožile naokoli.

Ko pa Jozua opazi, da Willy spi, se vzravna natiho pokonci. Izgledal je, kot da ima nekaj

načrt, in njegove kretnje so izpričevale bojazen in obup.

Nastajala je čedalje bolj tema in to je vedno bolj vplivalo nanj.

Počasi in prav tiho vstane iz postelje. Bil je samo za silo oblečen, vendar pa on ni mislil na to, da bi se popolnoma oblekel.

Brez da bi starega služabnika prebudil, ki je sladko spal, stopi trdno Jozua na pod. On se je vedno oziral plašno okoli sebe, kot bi se bal kake sovražne sile.

Skličen k tlom zapusti Jozua svoje ležišče. Stari Willy pa se še vedno ni prebudil.

Po sobi razširjena tema pa je čedalje bolj vplivala na Jozuata. Njegov blede obraz in motne oči, pa so izpričevale, kot da je osmojen.

Ko se je prepričal da se Willy ne gane, da se zamore nemoteno premikati, on, ki se je ponavadi z energično zapovedjo z lahkoto odstranil vsako nadležnost, stopi sedaj prav natiho v sosedno sobo.

V ti sobi pa se je nahajala omara z orožjem.

Jozua je hitel k nji ves skličen in jo odpre.

Sedaj pa poseže z roko v njo. Je-li bil to slučaj, da je njegova roka pograbila za srebrni samokres, ali si ga je vedoma izbral? On se ni popolnoma nič brigal, kako orožje da drži v roki, on sploh ni imel časa, ker njegove oči so švigale na vse strani kot bi se bal, da bo de kdo prišel — katerega je vedno pred očmi imel.

Ko se je Jozua enkrat oborožil, mu stopi na obraz nasmehljaj; toda njegov nasmehljaj je bil nekaj nenavadnega. Njegovo obličje je izgledalo v tem trenutku strašno. Kdor bi ga v tem položaju videl, bi se ga gotovo prestrašil.

Vendar pa ni bilo nobenega v sobi, ne poleg njega. Stari Willy pa je spal vsosedni sobi.

Jozua, ki je držal srebrni sa-

Kadar potrebujete zavarovalnico

proti ognju, viharju, za avtomobile, šipe itd., se lahko in zanesljivo obrnete na

L. Petrich — IV 1874
19001 KILDEER AVE.

mokres v desni roki, se splazi sedaj skozi sobo. Sedaj ni več izgledal, da pred kom beži, ampak, da nekoga išče.

Tako plazeč je šel iz ene sobe v drugo, brez da bi na kako zapreko naletel. Kmalu pa je dospel zunaj na hodnik in hiti dalje.

Ko pa je prišel po stopnicah navzdol v dvorano, postoji, poslušajoč za trenutek, oziraje se na vse strani.

Nato se pa splazi k vratom, jih odpre in stopi na prosto. Srebrni samokres pa je držal vedno pripravljen, kot da bi ga hotel vsak trenutek izprožiti.

Zunaj je precej svitlo luna sijala. Videlo se je lahko v precejšnji daljavo.

Bila je krasna noč in v nji se je Jozua oddaljil z Wilson Castla. Srebrni samokres pa

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1146 E. 61st St.
HE 2730.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER" kateremu je znižana cena \$ 2.00 in stane samo:

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA

6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Ali iščete delo?

Ako iščete delo v kaki tovarni, ki izdeluje vojne potrebščine

NE POZABITE NAJPRED POGLEDATI V KOLONO NAŠIH MALIH OGLASOV!

SKORO VSAK DAN IŠČE KAKA VOJNA INDUSTRIJA TE ALI ONE VRSTE DELAVCEV

★ ★ ★

VOJNE INDUSTRIJE, KI OGLAŠAJO V TEM DNEVNIKU IŠČEJO ... POMOČ!

Kadar vprašate za delo, ne pozabite omeniti, da ste videli tozadevni oglas v Ameriški Domovini

je to?" mrmra on ves razočaran in vije roki —

Sedaj izpozna Jozuata — Vendar pa mu je zamrl klic na ustnih, pridržati bežečega — kaj je Mr. Braddock tukaj videl, kaj mu je tako nepričakovano pred oči stopilo; to iznenadenje mu je vse ude pretreslo — stari dušni pastir stoji na mestu kot prikovan —

Pred njim je stala slika, katero mu je Zeliščni Joe opisal; slika onega, ki se je s Samom boril, onega, ki je s srebrni samokres, odel Joe, ali spoznatel gel!

J. G. Electric
HENDERSON 70
Hitra in točna popravila
VPRASAJTE ZA JOE
Ekspertno popravilna
va vseh vrst motorjev
ske sile pri hišnih potih
konjskih sil za tovarne
Popravljamo električne
Pridemo iskati in prepe
zastoj

Vabilo na delniško sejo

Tem potom se naznanja vsem delničarjem in kam North American Bank Co., da se bo vršila letna delniška seja v sredo 10. januarja 1945 ob osmih zvečer v skem narodnem domu, 6409 St. Clair Ave., spodaj rana. Na tej seji bo volitev direktorija za leto 1945 druge zadeve, ki spadajo na letno sejo.

Za THE NORTH AMERICAN BANK
R. G. KOVATCH, tajnika.

POSEBNOSTI TA MESEC

Spremenite svoj tank za vodo v avtomatičnega. Mi vam i snap-action termostatski lučko in pokrovom. Enako tudi modni asbestosa. Čistimo in adjustiramo burner na vašem grelcu. Delno terial za vse to je \$26.00.

Mi imamo tudi avtomatične grelce za vodo mere 20 in 30 galona.

Rodney Adams Heating Service

21601 Westport Ave. KENmore 5461

ŽENSKES SUKNJE

Naročite si fini FUR-COAT ali Sterling suknje volnenega blaga direktno iz tovarne po veliko nižji ceni kakor kje drugje na WILL-Call pri

BENNO B. LEUSTIG-U

ENDicott 3426 1034 AD

BANČNA NAZNANILA

Iz urada slovenske banke, The North American Bank Co., se naznanja, da bodo spreminjene ure za petek popoldne. Dozdaj sta bili petek popoldne, to je glavna na 6131 St. Clair Ave. in družnica na 15619 Waterloo Rd. odprti od 9 do 12. Zed.

To je bilo pa za uslužbenca na banki prehitro, ker niso imeli niti časa za prigrizek. Zato je bilo določeno, da bosta banki v petek popoldne 2:30 do 6 zaprti. S tem bodo dobili uslužbenec malo oddiha za okrepcilo. Banki bosta pa od petka zopet od 6 do 8 zvečer.

To naj cenjeni vlagatelji in odjemalci banke upoštevajo. Ta odredba velja že za prihodnji petek 5. januarja.

ODBOR.

V BLAG SPOMIN

PETE OBLETNICE SMRTI LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA

ki je mirno v Bogu zaspal večno spanje dne 30. decembra 1939.

Pet let v hladnem grobu, predragi soprog že počivaš, a nismo Te še pozabili, v sreči živi blag spomin. Večni Bog Ti plačilo, spava v grobu zdaj sladko.

Žalujoci SOPROGA
Cleveland, O. 3. januarja, 1945.

ŠTIRINAJSTE OBLETNICE NESREČNE SMRTI NARODNEGA LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

ko je v najlepši mladosti ugasnilo njegovo mlado življenje dne 3. januarja 1918.

Štirinajst let se žalostno minjamo kako zapustil si svoje dragotno življenje. Nam vsem težko je pri srcu, ker preneglo smo Te izgubili. Edina tolažba nam je ostala, da prošim pri Bogu za nas.

Žalujoci ostali:
MATT in BRATA